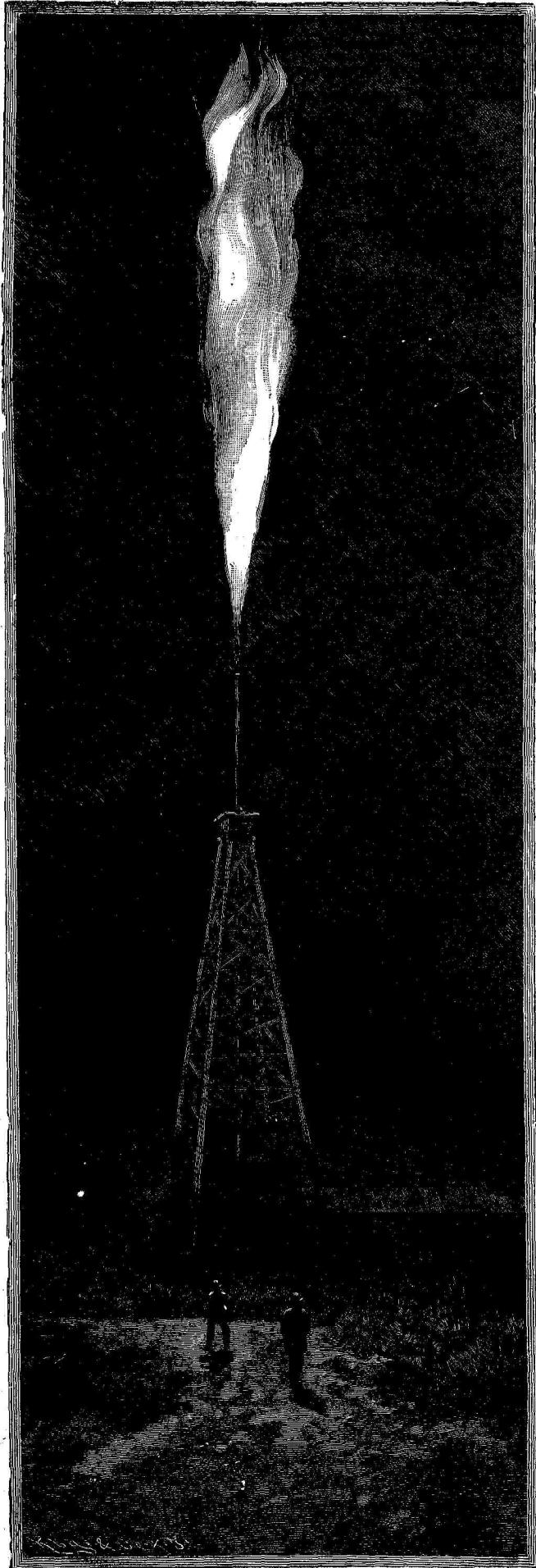

**ΑΙ ΕΠΑΥΛΕΙΣ
ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΥ ΤΟΥ Β'.
ΒΑΣΙΛ. ΤΗΣ ΒΑΥΑΡΙΑΣ.
(τέλος.)**

Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκτεμέντων ἔλαφον οἱ ἡμέτεροι ἀναγγῶσται ἔννοιάν τινα περὶ τῆς λαμπρότητος, ἥτις ὑπάρχει διακεχυμένη εἰς τὰ ἀνώτερα πατώματα τοῦ θαυμασίου Ἰνσελσλός, ἐναπολείπεται δέ, ὅπως περατώσωμεν τὴν περιγραφὴν ταύτην, ἥτις ἥδυνατο νὰ ἔκταθῇ ἐπ' ἄπειρον, ἐὰν ἐπρόκειτο νὰ μὴ παραλείψωμεν τι ἐκ τῶν ἀριστουργημάτων τῆς τέχνης, δσα ή νοσοῦσα τοῦ ἡγεμόνος φαντασίᾳ ἐπεσώρευσε μακρὰν τῆς τύρβης τῶν πόλεων ἐν μέσῳ ἀγρίων δασῶν, νὰ καταβῶμεν αὖθις τὰς κλίμακας καὶ ἀπὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς νὰ εἰςέλθωμεν εἰς τὸ ἔκτεταμένον προαύλιον, ὁπόθεν παρέχεται εὐρεῖα ἀποψίς πρὸς τὰς διώρυγας καὶ τὴν λίμνην. Πάντες σχεδὸν οἱ ὅμέσως πρὸς τὸ προαύλιον συγκοινωνοῦντες χώροι εἶνε εἰςέτι ἀτελεῖς, ἔκτὸς δύο μόνον τοῦ βασιλικοῦ κολυμβητηρίου καὶ τοῦ ὁμέσως παρ' αὐτὸν κειμένου δωματίου, ὅπου ἀπεξεδύετο καὶ ἐνεδύετο μετὰ τὸ λουτρὸν· ὁ βασιλεὺς.

Τὸ κολυμβητήριον, τοῦ δοπίοιου σήμερον δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα (ἐν σελ. 293) εἶνε μοναδικὸν εἰς τὸ εἰδός του. Ωσειδής τὸ σχῆμα στοὰ περιέχει μαρμαρίνην δεξαμενήν, ἔχουσαν δέκα περίπου μέτρων διάμετρον καὶ τριῶν μέτρων βάθος, εἰς ταύτην δὲ καταβαίνει τις διὰ κλίμακος ἐπίστης μαρμαρίνης. Οἱ τοῖχοι καθὼς καὶ ἡ θολωτὴ ὁροφὴ εἶνε κεκοσμημένοι διὰ μεγάλων καὶ ποικιλοχρόων τοιχογραφιῶν, ἐν αἷς παριστάνεται ἡ ἀφρίζουσα θάλασσα, παρὰ δὲ τὴν βραχώδη ἀκτὴν Νηρηΐδες καὶ Τρίτωνες φαιδρῶς συμπαίζοντες καὶ χαριεντιζόμενοι. Τὰ πρὸ τῶν παραθύρων παραπετάσματα ἔχουσι βαθὺ ἔρυθροῦ χρῶμα, ἀπαντά δὲ τὸν χῶρον πληροῖ μαγικὸν ἔρυθρὸν φῶς.

ΦΛΕΓΟΜΕΝΗ ΠΗΓΗ ΠΕΤΡΕΛΙΟΥ ΕΝ ΗΕΝΣΤΑΒΑΝΙΑ.

Ἄπὸ τοῦ ἴδιορρύθμου καὶ ἔξαισίου τούτου λουτροῦ εἰς ερχόμενα διὰ μικρᾶς θύρας εἰς τὸν παρακείμενον θάλαμον, ὅπου ἐκτὸς ἐνὸς ποικιλοστίκου ἀγαλάντρου οὐδὲν ἄλλο ἔπιπλον ἔχομεν νὰ παρατηρήσωμεν. Ὁλη του ἡ διακόσμησις συνίσταται εἰς διαφόρους καθρέπτας, οἵτινες ὅμως μετὰ τοιαύτης ἐπιτηδειότητος εἶνε διατεταγμένοι, ὡςτε ὅπου καὶ ἀν στρέψῃ τις τοὺς ὁφαλμοὺς βλέπει ἐκατονταπλάσιον τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰςερχομένων προσώπων καὶ τὸν θάλαμον αὐτὸν ἐπιμηκυνόμενον εἰς ἀτελεύτητον σειράν δροίων θαλάσμων.

Ἐξωθεν αὐτοῦ εὑρίσκεται μία στενὴ ἐλικοειδῆς κλίμαξ φέρουσα ἡμάς εἰς τὸν ἐπὶ τῆς πρώτης ὁροφῆς κοιτῶνα τοῦ βασιλέως (εἰκ. ἐν σελ. 289).

Ἐνταῦθα δεσμεύει τοὺς ὁφαλμοὺς ἡμῶν ἡ μεγαλοπρεπὴς κλίνη, ἐν τῇ τετράκις ἐκουμήνῃ ὁ Λουδοβίκος, ἀληθὲς ἀριστοτέχνημα καλλιτεχνικῆς καὶ βιομηχανικῆς φιλοπονίας. Κυανὴ μέταξα καὶ πυκνὰ χρυσᾶ κεντήματα καλύπτουσι τοὺς τοίχους. Ἡ γιγαντιαία κουρτίνα τῆς κλίνης εἶνε κατεσκευασμένη, ὅπως καὶ τὰ παραπετάσματα, ἐκ βαθυκυάνου βαρείας βελούδινης μετάξης καὶ ἐστολισμένη διὰ πυκνῶν χρυσῶν κεντημάτων. Τὰς γωνίας κοσμοῦσι πολυάριθμα λευκὰ πτερά στρουθοκαμήλων. Ὅποδὲ τὸ χρυσοῦν βασιλικὸν στέμμα ἀκτινοβολεῖ τὸ μονόγραμμα Λουδοβίκου τοῦ Β'. ἐγγὺς δὲ αὐτοῦ κόδηνται δύο μικροὶ ἄγγελοι σείοντες κλάδους δάφνης.

Εἰς τὸ μέρος τῆς κλίνης, δπου κεῖται τὸ προσκεφάλαιον, εὑρίσκεται μέγας καὶ ἀπαστράπτων ἥλιος, ἀνωθεν δὲ αὐτοῦ καλλιτέχνημα ἐκ χρωματιστῆς πλεκτῆς μετάξης, παριστάνον τὴν σταύρωσιν τοῦ Χριστοῦ. Ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς κουρτίνας, ἔχονσης κυανοῦ χρῶμα, ὑπάρχουσιν ἐγκατεσπαρμένοι πολυάριθμοι χρυσοὶ ἀστέρες.